

Niemand verdacht Clemens

De verdachte boekhouder Clemens K. komt mogelijk naar Nederland om te praten met justitie. „Hij zit niet onder een palmboom zijn centen te tellen.”

Door onze redacteur

CLAUDIA KAMMER

ROTTERDAM. Clemens K. legde in gesprekken een opmerkelijke interesse voor Rolex-horloges en Eames-designstoelen aan de dag. En hij liet op het kopieerapparaat van zijn werk papieren liggen waaruit een nieuwe collega opmaakte dat hij plannen had om naar Thailand te verhuizen.

Dat waren achteraf gezien enkele opvallende zaken die collega's zich herinneren van de man die het Fonds voor beeldende kunsten, vormgeving en bouwkunst (BKVB) voor bijna 16 miljoen euro bestal en met de noorderzon vertrok. Maar hij werkte er al acht jaar als hoofd financiële zaken en er was geen aanleiding om hem te wantrouwen.

Lex ter Braak, toenmalig directeur van het fonds, zegt in de film C. K. van Barbara Visser, die vanavond wordt uitgezonden bij de VPRO: „Ik denk dat hij bij machte was om aan de ene kant een ragfijn spel van persoonlijk-

heden te spelen, maar bij nader inzien was het helemaal niet ragfijn maar vrij grof: je kon als het ware door het weefsel van de structuren die hij creëerde heen kijken. Alleen: er was toen geen aanleiding om dat te doen.”

K. begon in 2007 met het wegsluiten van relatief kleine bedragen bij het fonds, in totaal 9.457 euro. Dit werd bij het controleren van de jaarrekening door Ernst & Young niet opgemerkt. Het jaar erop stal hij ruim 84.000 euro. Achteraf blijkt dat hij in dat jaar bij een andere kunstinstelling, de Stichting Kunst en Openbare Ruimte, ruim 4 ton achterover drukte.

In 2009 ging hij een stap verder. Hij was bij het Fonds BKVB gemachtigd om 50.000 euro per keer over te maken, maar had ontdekt dat het de bank niet opviel als hij dat op één dag tientallen keren achter elkaar deed. Eind februari, begin maart sloeg hij zijn grote slag: in enkele dagen boekte hij 10 miljoen euro over naar rekeningen in onder meer Limburg, Oostenrijk en de Baltische Staten. Intussen had hij zich ziek gemeld.

De fraude bleef niet lang onopgemerkt. Bij een Oostenrijkse bank waarnaar hij het geld had overgemaakt, vielen de grote overboekingen op. Toen handlangers bij een

bankfiliaal in een dorpje in Tirol vierenhalfve ton wilden opnemen, maar weigerden zich te legitimeren, werd de politie erbij gehaald. Het spoor leidde terug naar Clemens K. Die bleek inmiddels spoorloos verdwenen.

Twaalf miljoen euro kon worden teruggevorderd. Volgens K.'s advocaten, Geertjan van Oosten en Khalid Kasem, heeft hun cliënt, die zich in Thailand bevindt, de overgebleven buit zelf niet. „Hij zit niet, zoals Barbara Visser in haar film suggereert, onder een palmboom zijn centen te tellen”, zegt Van Oosten. „Hij heeft een baantje waarmee hij net zijn hoofd boven water kan houden.”

Volgens de advocaten zitten verschillende internationale criminele groeperingen achter hem aan. Kasem: „Onze cliënt is nog steeds op de vlucht, hij wordt bedreigd.”

K. werd in november 2010 bij verstek veroordeeld tot vijf jaar cel. Hij heeft hoger beroep aange tekend. Justitie heeft hem een vrijgeleide aangeboden om zijn verhaal te komen vertellen, maar of hij daarvan gebruik maakt, is niet zeker. „Het is ook mogelijk dat hij in het buitenland wordt gehoord”, zegt Kasem.

Het gerechtshof in Amsterdam bespreekt volgende week dinsdag de stand van zaken in het hoger beroep.